

Arrest

nr. 280 357 van 18 november 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 februari 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 27 januari 2022 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. VERSTRAETEN en van attaché F. VERHULST, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 9 november 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

1.2. Het EURODAC-onderzoek wijst uit dat de verzoekende partij op 2 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Roemenië.

1.3. De verzoekende partij wordt op 24 november 2021 gehoord in het kader van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om

internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-Verordening).

1.4. Op 4 januari 2022 richten de Belgische autoriteiten een verzoek tot terugname aan de Roemeense autoriteiten op grond van artikel 18 (1) b van de Dublin III-Verordening.

1.5. Op 13 januari 2022 stemmen de Roemeense autoriteiten in met de terugname van de verzoekende partij.

1.6. Op 27 januari 2022 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een overdrachtsbesluit, met name een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

1.7. Op 11 juli 2022 neemt de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer. Tegen deze beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.8. Bij arrest nr. 280 045 van 10 november 2022 vernietigt de Raad de beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer, vermeld in punt 1.7.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. De Raad stelt vast dat de Roemeense autoriteiten zich op 13 januari 2022 akkoord verklaarden om de verzoekende partij, op basis van artikel 18 (1) b van de Dublin III-Verordening terug te nemen en dat artikel 29 (1) van deze verordening luidt als volgt:

“De verzoeker of andere persoon als bedoeld in artikel 18, lid 1, onder c) of d), wordt overeenkomstig het nationale recht van de verzoekende lidstaat, na overleg tussen de betrokken lidstaten, overgedragen van de verzoekende lidstaat aan de verantwoordelijke lidstaat zodra dat praktisch mogelijk is, en uiterlijk binnen een termijn van zes maanden vanaf de aanvaarding van het verzoek van een andere lidstaat om de betrokkene over of terug te nemen of vanaf de definitieve beslissing op het beroep of het bezwaar wanneer dit overeenkomstig artikel 27, lid 3, opschortende werking heeft.

[...]”

Artikel 29 (2) van de Dublin III-Verordening bepaalt verder het volgende:

“Indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden, komt de verplichting voor de verantwoordelijke lidstaat om de betrokkene over te nemen of terug te nemen, te vervallen, en gaat de verantwoordelijkheid over op de verzoekende lidstaat. Indien de overdracht wegens gevangenzetting van de betrokkene niet kon worden uitgevoerd, kan deze termijn tot maximaal één jaar worden verlengd of tot maximaal 18 maanden indien de betrokkene onderduikt.”

Aangezien binnen de gestelde termijn van zes maanden geen overdracht heeft plaatsgevonden, berust overeenkomstig artikel 29 (2) van de Dublin III-Verordening de verantwoordelijkheid voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten en mag de verzoekende partij voor de duur van het onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming in België verblijven (HvJ

25 oktober 2017, Majid Shiri t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-201/16, punten 30-34; 39 en 43).

De Raad stelt *in casu* vast dat de staatssecretaris op 11 juli 2022 overeenkomstig artikel 29 (2) van de Dublin III-Verordening een beslissing nam om de overdrachtstermijn van de Dublintransfer te verlengen tot achttien maanden. Tegen deze beslissing diende de verzoekende partij een beroep in bij de Raad. Bij arrest nr. 280 045 van 10 november 2022 vernietigde de Raad voornoemde beslissing.

2.3. Er kan derhalve slechts worden herhaald dat, nu de overdrachtstermijn van zes maanden is verstreken, de Belgische autoriteiten verantwoordelijk zijn geworden voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming en dat de verzoekende partij tijdens de behandeling van dit verzoek in België kan verblijven. De verzoekende partij lijkt bijgevolg geen actueel belang meer te hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

2.4. Ter terechtzitting betoogt de advocaat van de verzoekende partij dat zij haar belang behoudt daar het thans bestreden bevel in het dossier blijft zitten en kan tegenworpen worden in andere procedures zoals bijvoorbeeld bij de familierechtbank. De Raad kan slechts vaststellen dat de verzoekende partij zich beperkt tot de loutere bewering dat de thans bestreden beslissing kan tegengeworpen worden in andere procedures zonder dit concreet te staven. Zij toont ook niet aan dat zij op een ander niveau procedures hangende heeft.

2.5. De verzoekende partij maakt met haar betoog aldus niet aannemelijk dat zij nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Deze vaststelling volstaat om het beroep als onontvankelijk af te wijzen.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. L. VERBIEST,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. VERBIEST

N. VERMANDER